

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV
602 00 Brno - Údolní 39
PODATELNA
PŘEVZAL DNE: - 1 - 08 - 2014
POČ. LISTŮ: 7 PŘÍLOHA: 9

Vážená paní
Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
Veřejná ochránkyně práv
Údolní 39
602 00 Brno

Naše čj.:
1177/2014

Vyřizuje/telefon.:
PhDr. Ivanka Kohoutová, Ph.D.
Ředitelka školy

V Praze dne
29. 8. 2014

Věc:

**Vyjádření ke Zprávě o šetření ve věci zákazu nošení pokrývek hlavy
ve střední zdravotnické škole Sp. zn.: 173/2013/DIS/EN**

Vážená paní veřejná ochránkyně práv,

děkuji za zaslání zprávy ve výše uvedené věci, kterou jsem obdržela prostřednictvím pošty doporučeným dopisem dne 17. 7. 2014. Jedná se o zprávu se závěry k šetření stížnosti paní [redacted] (dále stěžovatelka), která se na Vás obrátila ve věci odeření nošení muslimského šátku zvaného „hidžáb“ vedením Střední zdravotnické školy, Ruská 2200/91, Praha 10, PSČ 10000. V jednání vedení školy stěžovatelka spatřuje diskriminaci z důvodu náboženského vyznání v oblasti přístupu ke vzdělání a jeho poskytování.

Děkuji Vám za možnost posunutí odpovědi z důvodu prázdnin na 31. 8. 2014.

Chtěla bych Vás ubezpečit, že jsem nikdy nikoho já, ostatní členky vedení, učitelé ani další pracovníci školy nediskriminovali. Je to však tvrzení, které je třeba potvrdit, či vyvrátit, a to korektním, spravedlivým a legitimním způsobem.

Ve svém průvodním dopise mě informujete o tom, že jste si doplnila další informace a získala i ostatní dokumenty. Podle Vaší Zprávy o šetření uvádíte např. Českou školní inspekci, která tento případ řešila opakovaně na škole prostřednictvím svých inspektorů, včetně právničky ČŠI. Hodnocení výsledků šetření ČŠI uvádíte ve své zprávě na str. 6 a dále v závěrech. Ve dnech 13. 5. -16. 5. 2014 proběhla ve škole hloubková inspekce a státní kontrola ČŠI a MV ČR. Protokol a závěry z provedených kontrol dosud nemám.

Rovněž hodnotíte informace poskytnuté stěžovatelkou, rozhovor se sociální pracovnící [redacted] mé vyjádření ke kauze (včetně vyjádření mých spolupracovnic), šetření inspektorátu České školní inspekce, změny školního řádu, rozpory ve skutkovém stavu, náboženskou svobodu, právo na rovné zacházení a zákaz diskriminace, nošení hidžábu při teoretickém vyučování, včetně tělocviku, nošení hidžábu při výkonu ošetrovatelské praxe, postup inspektorátu České školní inspekce, posuzujete nové znění školního řádu a poskytujete mi závěry a návrhy k nápravě vzniklé situace.

Je mi skutečně líto, že jsem zatižila tolik odborníků a že tato vzniklá situace a její řešení vytižilo časově desítky lidí a řeší se téměř rok. Je patrné, že situace není vyřešena dosud, vzhledem k dovoleným a období prázdnin.

Děkuji Vám, že jste vyjádřila pochopení pro původní záměr k danému ustanovení školního řádu. Mrzí mě, že i přes veškerou snahu vedení školy, Školské rady, několika advokátů, České školní inspekce, zřizovatele, analýzy právních předpisů, dobré praxe ve školství se tato záležitost nepodařila vyřešit k Vaší spokojenosti a upravený školní řád je opět nevyhovující.

Ve svém průvodním dopise mě žádáte o vyjádření do 30 dnů a rovněž mě žádáte, abych do ukončení případu nesdělovala výsledky šetření médiím, nevyvěšovala je na internetové stránky školy. Mohu však informovat zřizovatele. Postupuji podle Vašich pokynů, jen mi není známo, zda jsem se mohla obrátit na mého advokáta.

Současně mě upozorňujete na skutečnost, že stěžovatelka se může obrátit na soud s antidiskriminační žalobou, řešit záležitost prostřednictvím mediace v souladu s platnými právními předpisy. V závěru také uvádíte, že se stěžovatelka může domáhat odstranění následků diskriminačního zásahu a že může požadovat náhradu nemajetkové újmy v penězích. Dále uvádíte, že zprávu jste zaslala řediteli Pražského inspektorátu České školní inspekce, stěžovatelce prostřednictvím její právní zástupkyně z Organizace pro pomoc uprchlíkům.

V souladu s Vašimi požadavky a výše uvedenými skutečnostmi Vám zasílám své připomínky:

1. To, že [redacted] je azylantkou, jsem nevěděla. Tato skutečnost nebyla známa ani ostatním pracovníkům školy. Stěžovatelka nedoložila potřebné doklady o této skutečnosti. Proto bylo domluveno, že v souladu s platnými právními předpisy MŠMT a MV ČR doloží tento dokument nejpozději první den nástupu do školy, což bylo 2. září 2013. Z tohoto důvodu jí bylo vystaveno Rozhodnutí o přijetí ke studiu na SZŠ Ruská 2200/91 Praha 10, PSC 10000 ve studijním oboru „Ošetřovatel/ka“ dne 4. 7. 2013, aby si potřebné doklady mohla zajistit. Zásadně **nesouhlasím a odmítám** tvrzení, že jsem stěžovatelku donutila podepsat sdělení o zanechání vzdělávání podle ustanovení § 68 odst. 1 školského zákona.

2. B – Skutková zjištění. S informacemi poskytnutými stěžovatelkou nesouhlasím. Jsou lživá. Stěžovatelka byla s pokrývkou hlavy – muslimským šátkem pouze na prvním jednání. Obě studentky nebyly předvolány mnou do ředitelny školy dne 2. září 2013. Prostřednictvím sekretářky ředitelky školy Z. Kadeřábkové byla vyvolána rozhlasem pouze stěžovatelka, protože se nedostavila téhož dne v 7.45 hodin s potřebným dokladem o pobytu tak, jak bylo domluveno. Druhá žákyně měla dokumenty v pořádku, takže nebylo třeba s ní komunikovat a požadovat doklady jako od stěžovatelky. Stěžovatelka vůbec nic nenabízela, protože nebyla tato záležitost předmětem jednání. Bylo požadováno potvrzení o pobytu podle původní dohody, což je v souladu s platnými právními předpisy rozhodující.

Pochybuji vůbec, že stěžovatelka by dokázala použít v českém jazyce slovo alternativa. Návrh a diskuse nad jakousi alternativou v nošení, či nenošení muslimského šátku se nekonala.

Odmítám, že jsem stěžovatelce předložila formulář sdělení o zanechání vzdělávání a donutila ho podepsat. Formuláře v ředitelně nemám a ani tyto praktiky nevedu. Druhá studentka

Uvádíte, že rozhovor mezi Vámi a stěžovatelkou byl veden v angličtině. Není mi znám důvod, proč hovor byl veden v angličtině. Pokud žákyně doložila, že absolvovala kurz, který nahrazuje základní devítiletou docházku, měla by se žadatelka o vzdělání na střední škole domluvit slovem i písmem v českém jazyce. Pokud je mi známo, úřední jazyk je jazyk český. Z uvedeného lze dovodit, že pokud bylo jednání u VOP vedeno v jazyce anglickém (bez tlumočnicka) a ne v jazyce somálském, tak veškerá vyjádření výpovědi stěžovatelky mohou být přinejmenším výrazně zkreslená.

Jestliže stěžovatelka měla od 13. 12. 2011 udělen azyl, není mi znám důvod, proč tento doklad škole nepředložila na opakovanou žádost a podle dohody. S tvrzením, kde je uvedeno (str. 3), že stěžovatelka „průkaz azylanta“ nosí stále při sobě, nesouhlasím. Lze odvodit, že kdyby tomu tak bylo, tak tento doklad na požádání doložila.

Za účelově napsaný považuji odstavec, kde jsou uvedena fakta o životě stěžovatelky, tyto okolnosti, ať jsou jakkoliv politováníhodné, se situací vzniklou na SZŠ nesouvisí, v době jednání se stěžovatelkou mi nebyly známy. Nevím proto, proč byl do zprávy o šetření zařazen.

Na další jednání v červenci 2013 přišly žadatelky do ředitelny bez pokrývky na hlavě. Vázání muslimského šátku mně i mé zástupkyni stěžovatelka ukázala, ale důvod, proč tak učinila, nám není znám. Nikdo se na to neptal.

Tvrzení, že stěžovatelka může přijmout kompromisy, jsou hypotetické, protože dohody, jak je patrné, nejsou rozhodující, a i když jsou, tak neodpovídají následně realitě.

Nevím, proč chodila druhá žákyně do ředitelny dne 2. 9. 2013 se stěžovatelkou, když jsem jí nepotřebovala z důvodu doplnění dokladů a ani moje sekretářka školy jí nevyvolala rozhlasem. Neměla jsem vůbec v úmyslu řešit situaci, která je ve zprávě na str. 3 uvedena.

I nadále nesouhlasím s uváděním nepravdivých informací týkajících se předložení formuláře o zanechání studia, donucení k podpisu atd.

Na str. 4 je uvedeno, že stěžovatelka po zanechání studia na střední zdravotnické škole úspěšně absolvovala rekvalifikační kurz Pracovník v sociálních službách. Dovoluji si doplnit, že tento kurz má SZŠ Ruská akreditován prostřednictvím MPSV a v rámci projektu

financovaného z prostředků EU jsme pro Prahu vzdělali 1200 těchto pracovníků pro sociální služby.

Rozhodně tento kurz (má 150 - 200 hodin) nelze srovnávat s uceleným středním odborným vzděláním studijního oboru „Ošetrovatel/ka“, které je ukončeno závěrečnou zkouškou a obsahuje kolem 3000 vyučovacích hodin, včetně tělesné výchovy. Praktické vyučování ve zdravotnickém zařízení má jiná specifika než praktické vyučování v sociálních zařízeních. Problematiku nošení šátku v ostatních zařízeních nemohu předjímat, neboť tato situace dosud nenastala.

Většina studijních oborů na naší škole vyžaduje od žáků určitou fyzickou zdatnost vzhledem k dalšímu uplatnění v budoucí profesi. K jejímu získání přispívá i předmět tělesná výchova, není proto možné jej nahradit zpracováním teoretických statí [redacted] (Viz RVP a ŠVP oboru).

B. 2 Vyjádření ředitelky školy není úplné.

B. 4 Změna školního řádu. Změna školního řádu byla projednána a schválena Školskou radou. Podklady pro změny byly vytvořeny na základě analýzy platných právních předpisů týkajících se výše uvedené věci, stanovisek dvou advokátů, podkladů ČŠI a jednání se zřizovatelem. I přes tuto snahu je dle zprávy VOP ustanovení odsouhlasené ve školním řádu nedostačující.

B. 5 Rozhovor se sociální pracovnící [redacted] Na dotazech statutární zástupkyně ředitelky školy PhDr. Z. Pohlové týkajících se nošení uniformy během praktického vyučování nespátřuji nic nelegitimního. Subjektivní dojem paní [redacted] nelze objektivně hodnotit. [redacted] i nemůže vzpomenout na to, že vedení školy vůči stěžovatelce vzneslo požadavky na dodání konkrétních dokladů o oprávněnosti pobytu na území ČR. Na tomto jednání se o konkrétních dokladech nemluvilo. Hovořilo se o postupu přijetí ke studiu, tudíž o vyplnění přihlášky.

B. 6 Rozpory ve skutkovém stavu. Stěžovatelka se nikdy neprokázala průkazem azylanta. Spolužačka měla doklady v pořádku, takže se o ni nejednalo. Formuláře byly a jsou v souladu se zákonem o informacích uveřejněny na našich webových stránkách pod následujícím odkazem: <http://www.szs-ruska.cz/o-studiu/formulare-ke-stazeni>.

S tvrzením ve zprávě o šetření VOP ve druhém odstavci na str. 9 nesouhlasím. Celé záležitosti byla přítomna sekretářka ředitelky školy.

Str. 12 odstavec 7 nesouhlasím.

C. 3 Nošení hidžábu při teoretickém vyučování včetně tělocviku. Označení „teoretické vyučování a tělocvik“ je zavádějící. Je třeba vycházet z rámcových vzdělávacích programů, které stanovuje MŠMT a kde se hovoří o všeobecně vzdělávacích předmětech a předmětech

odborných (např. chemie je teoretický předmět nebo praktický, nebo teoreticko-praktický či odborný). Nehovoří se o tělocviku, ale o tělesné výchově. Rovněž je třeba splnit cílové kompetence oboru atd. Přijmout jiné opatření a domluvit se na něm (např. na nošení sportovních forem muslimských šátků) by bylo možné, ale za předpokladu, že dohoda bude oboustranně možná.

Závěry:

1. Zásadně **nesouhlasím a odmítám** tvrzení, že jsem stěžovatelce předložila sdělení o zanechání vzdělávání podle ustanovení § 68 odst. 1 školského zákona a donutila ho podepsat a že mé jednání bylo diskriminační. Naopak jsem přistupovala k žadatelce o studium nadstandardně. Kdyby tomu tak nebylo, tak bych ji nepřijala ke vzdělání v souvislosti s neuspokojivou znalostí českého jazyka.

2. Novela školního řádu byla schválena Školskou radou dne 12. 5. 2014 na základě analýzy a stanovisek, které jsou uvedeny v článku B. 4.

3. Další novelu školního řádu SZŠ, Ruská 2200/91, Praha 10, PSČ 10000 na základě závěrů Zprávy o šetření ve věci zákazu nošení pokrývek hlavy ve Střední zdravotnické škole, Ruská 2200/91, Praha 10, PSČ 10000 Veřejné ochránkyně práv Mgr. Anny Šabatové, Ph.D., mohu navrhnout a projednat se Školskou radou ve druhé polovině září školního roku 2014/15. Cit.: „Žák je povinen řídit se pravidly společenského chování a jednání. Ve škole žák nemůže užívat pokrývku hlavy, vyjma případů, kdy je pokrývka hlavy projevem náboženského přesvědčení či víry, ke které se žák hlásí, nebo kdy je odůvodněna zdravotním stavem žactva.“

Poznámka: Tento text je v souladu s právními předpisy podle VOP. Jde však o to, jak bude využitelný v dobré praxi. Že dojde k oboustranné dohodě, nelze předjímat. Domnívám se, že by tato oblast měla být ošetřena pregnantně právním předpisem nebo podzákonnou normou. Právní předpisy by měly být jasné, srozumitelné a využitelné v praxi. Při obdobném dohadování by mohlo dojít opět k situacím, které se budou řešit obdobně komplikovaně jako tato. Lze mít na zřeteli, že bezpečnost a ochrana zdraví žáků není jen pro tělesnou výchovu, ale i pro další teoreticko-praktické předměty v souladu s právními předpisy nejen MŠMT, ale i s RVP a ŠVP.

4. VOP nesouhlasí i se závěry ČŠI, což je také zarážející. Závěry ČŠI tedy platí nebo neplatí? Dosud jsem neobdržela stanovisko, ke kterému bych se mohla vyjádřit.

5. Je prokázáno, že s legislativními normami, které tuto oblast upravují, se racionálně nevyrovnali právníci, advokáti a další odborníci. V případě, že by tomu nebylo, jak uvádím, tato záležitost by se neřešila téměř rok.

6. Ředitel školy nemá k dispozici právníka, aby tuto situaci, která v ČR dosud nenastala, pomohl okamžitě správně vyřešit vzhledem k tomu, že právní úprava této otázky není v současnosti dostatečně přehledná.

7. Domnívám se, že by bylo žádoucí situaci korektně řešit, problém popsat a navrhnout racionální řešení a úpravu legislativy za přítomnosti možného vyjádření všech zainteresovaných stran, včetně politické reprezentace, učitelů, ředitelů škol, veřejnosti.

8. Zvláště zarážející a nepochopitelné je, že k tomuto obvinění došlo ve škole, která se svým programem snaží naplnit zásady programu inkluzivní školy, dbá např. o začlenění cizinců nebo tělesně postižených do vyučování, jak dokládá i výňatek z připravované výroční zprávy za školní rok 2013/2014:

„Poměrně početná je skupina **žáků - cizinců** z jednotlivých zemí. Zkušenosti se začleňováním cizinců a příslušníků národnostních menšin ve školním roce 2013/2014 uvádí následující tabulka.

<i>Státní občanství</i>	<i>Bulharsko</i>	<i>Bělorusko</i>	<i>Gruzie</i>	<i>Rusko</i>	<i>Slovensko</i>	<i>Vietnam</i>	<i>Ukrajina</i>	<i>Mongolsko</i>	<i>Kazachstán</i>	<i>Afganistán</i>	CELKEM
<i>počet žáků</i>	1	2	1	9	5	5	32	1	1	1	58

Pro úspěšnou integraci žáků s odlišným mateřským jazykem jsou organizována opakovaná setkání s žáky – cizinci, kde jim jsou předány kontakty, na které se mohou obracet v případě problémů v právní či administrativní nouzi, kontakty na jazykové kurzy, jsou jim sděleny možnosti pomoci školy při jejich studiu včetně možností individuálního studijního plánu (výhody, ale i nevýhody). S programem školy o integraci studentů jsou i pravidelně seznamováni naši učitelé. Pracujeme s kolektivy tříd, v nichž jsou cizinci začleněni (multikulturní výchova, sociometrická šetření metodickou sociálně - patologických jevů...). Průběžně sledujeme studijní výsledky žáků, se kterými pracujeme. Zvláštní pozornost je věnována cizincům ve 4. ročníku, kteří skládají maturitní zkoušku z českého jazyka, cizincům je věnována nejen zvýšená pozornost při studiu, poskytujeme individuální konzultace.

V případě zdravotního postižení žáků naší školy se jedná převážně o lehčí zdravotní omezení z důvodu nezbytného lékařského potvrzení o způsobilosti ke studiu na přihlášce ke vzdělání. Pozitivní výsledky dosahujeme u žáka s autistickým postižením, který studium ukončil úspěšně ve všech částech maturitní zkoušky, ale i u žáků s částečným pohybovým omezením nebo tělesným postižením, kteří se bezproblémově integrovali i do třídního kolektivu.

Poměrně pozitivní máme i zkušenosti se začleňováním žáků ze znevýhodněného sociokulturního prostředí, kdy většina dostuduje zvolený obor. Ojedinele v opačném případě spolupracujeme s výchovnou poradkyní, se školní metodickou prevencí sociálně-patologických jevů, odborem sociální péče a pedagogicko-psychologickou poradnou apod.

Aktuální současné začlenění multikulturní výchovy na naší škole probíhá v rámci předmětu ošetrovatelství pod názvem multikulturní ošetrovatelství, je součástí předmětů občanská nauka a psychologie. Vzhledem k poměrně různorodému národnostnímu složení žáků se snažíme celkem

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA

100 00 Praha 10, Ruská 2200/91 tel.: 246 090 801, 246 090 805, fax: 246 090 835
www.szs-ruska.cz, e-mail: sekretariat@szs-ruska.cz

úspěšně vytvářet tolerantní a pozitivní klima ve škole. Usilujeme o pozitivní integraci cizinců a vzájemné komunikaci o specifikách a této problematice. Motivujeme žáky k aktivním jazykovým znalostem.

V tomto roce jsme tuto problematiku zpracovali prostřednictvím žáků – cizinců formou odborné konference, která byla určena pro všechny pedagogické pracovníky školy v dubnu 2014. Sami žáci ve spolupráci s učiteli si připravili vlastní prezentaci o informacích a specifikách zemí, ze kterých pocházejí. Konferenci provázela velmi pozitivní atmosféra pramenící ze zájmu učitelů a korespondující s patrným nadšením žáků, kteří rádi o svých zemích hovoří.“

9. Můj subjektivní dojem je, že celá akce je vykonstruovaná za určitým cílem. Na svém původním stanovisku trvám. Z předložených dokladů konstatuji, že bylo straněno stěžovatele. Na vyjádření mé ani mých kolegyně nebyl brán zřetel. Veškerá šetření byla zdlouhavá. Nebyl dodržen ani jediný termín, který mi byl sdělen. Určitá sdělení mohou chápat jako zastrašování.

S pozdravem

Střední zdravotnická škola
100 00 Praha 10, Ruská 2200/91
IČ: 00638765
®

PhDr. I. Kohoutová
PhDr. Ivanka Kohoutová, Ph.D.
Ředitelka školy

Přílohy:

1. Vyjádření kanceláře Prezidenta republiky, čj. 10384/2013
2. Vyjádření Primátora hlavního města Prahy, čj. S-MHMP 153725/2014
3. Stanovisko k průběhu ukončení studia studentky [redacted]
ve Střední zdravotnické škole v Praze 10, Ruská 91/2200
4. Dopis ředitelce školy [redacted]
5. Dopis od [redacted]
6. Ocenění [redacted]
7. Čestné prohlášení RNDr. Evy Chundelové, zástupkyně ředitelky školy
8. Čestné prohlášení Zdeňky Kadeřábkové, sekretářky školy
9. Ročenka školy 2013/2014

JUDr. Karel H e j n ý

advokát, se sídlem 182 00 Praha 8, Košťálkova 1105, zapsán v ČAK pod ev.č. 03265
Tel/Fax: 284 691 649, Mobil: 602 645 194, e-mail: karelhejny@cmail.cz, ID DS: zj9hjph
Č.j.: 112/2014-Hj.

Střední zdravotnická škola
k rukám ředitelky školy

Ruská 2200/91
100 00 Praha 10

Věc: Stanovisko k průběhu ukončení studia studentky [redacted]
ve Střední zdravotnické škole v Praze 10, Ruská 2200/91

Dne 11.03.2014 jsem se zúčastnil jednání uskutečněného ve Střední zdravotnické škole v Praze 10, Ruská 2200/91 (dále jen škola), konaného za účasti Veřejné ochránkyně práv Mgr. Anny Šabatové, Ph.D. (dále jen VOP), vedoucí odboru právního paní Mgr. Petry Zdražilové, vedoucího oddělení rovného zacházení pana Mgr. Petra Poláka a vedení školy k projednání stížnosti paní [redacted] (dále jen stěžovatelka) na nerovné zacházení z důvodů náboženského vyznání při poskytování vzdělávání na uvedené škole.

Podnětem pro projednání stížnosti je sdělení [redacted] ze dne 03.09.2013, ve kterém stěžovatelka uvádí, že cituji: „Musela podepsat dokument o ukončení studia na této škole, neboť odmítla sundat pokrývku z hlavy, konkrétně muslimský šátek“. Konec citace.

Toto tvrzení stěžovatelky je v naprostém rozporu s tvrzením vedení školy.

Stěžovatelka obdržela dne 04.07.2013 „Rozhodnutí o přijetí ke studiu ve škole“ s tím, že první vyučovací den (02.09.2013) se dostaví v 7:45 hodin do ředitelny školy a doloží doklad o oprávněnosti pobytu na území České republiky.

Povinnost předložit doklad o oprávněnosti pobytu na území ČR vyplývá z ustanovení § 20 „Vzdělávání cizinců“ zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělání (školský zákon) (dále jen školský zákon).

Podle § 20 odst. 1 školského zákona občané Evropské unie a jejich rodinní příslušníci mají přístup ke vzdělávání a školským službám podle tohoto zákona za stejných podmínek.

Podle § 20 odst. 2 písm. c) školského zákona osoby, které nejsou uvedeny v odstavci 1, mají za stejných podmínek jako občané Evropské unie přístup ke střednímu vzdělávání a vyššímu odbornému vzdělávání, včetně vzdělávání při výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy, pokud pobývají oprávněně na území ČR.

Podle § 20 odst. 3 školského zákona osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) a d) se stávají dětmi, žáky nebo studenty příslušné školy nebo školského zařízení za podmínek stanovených tímto zákonem, pokud řediteli školy nebo školského zařízení prokáží nejpozději při zahájení vzdělávání oprávněnost svého pobytu na území ČR. Oprávněnost pobytu na území ČR se prokazuje dokladem podle zvláštního právního předpisu.

Ve zprávě o šetření ve věci zákazu nošení pokrývek hlavy ve Střední zdravotnické škole ze dne 02.07.2014 sp.zn.: 173/2013/DIS/EN je na str. 3 v posledním odstavci uvedeno, že stěžovatelka utekla ze Somálska, neboť ji příbuzní chtěli provdat za muže, kterého odmítla, a proto jí hrozil trest smrti.

V České republice se prokazuje průkazem o povolení pobytu podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, tzv. „průkazem azylanta“, který nosí stále při sobě.

V předložených písemnostech není žádná zmínka o tom, proč doklad o povolení pobytu, resp. „průkaz azylanta“ vedení školy **nepředložila**.

Z výše uvedené citace ustanovení školského zákona vyvstává otázka, zda se stěžovatelka vůbec stala studentkou školy, když nepředložila při zahájení vzdělávání dne 02.09.2013 doklad o oprávněnosti pobytu na území ČR a místo toho odešla ze školy se slovy, že do této školy chodit nebude.

Podle § 68 odst. 1 školského zákona žák, který splnil povinnou školní docházku, může zanechat vzdělávání na základě písemného sdělení doručeného řediteli školy. Žák přestává být žákem střední školy dnem následujícím po dni doručení tohoto sdělení řediteli školy, případně dnem uvedeným ve sdělení o zanechání vzdělávání, pokud jde o den pozdější.

V předložených písemnostech skutečně není nikde uvedeno, že by stěžovatelka předložila vedení školy doklad o povolení k pobytu na území ČR.

Stěžovatelka tvrdí, že jí ředitelka školy předložila formulář „Sdělení o zanechání vzdělávání“. Ředitelka školy toto tvrzení stěžovatelky **zásadně odmítá**.

Jestliže odhlédneme od toho, že při jednání byla přítomna sekretářka školy, která potvrdila, že ředitelka nepředala stěžovatelce „Sdělení o zanechání vzdělávání“, pak je zde tvrzení stěžovatelky proti tvrzení ředitelky školy.

Podle mého právního názoru z provedeného šetření vyplývá, že je straněno stěžovatelce, neboť její výpověď je považována za zcela pravdivou.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatelka de facto do školy nechodila, nemohla být ani diskriminována. Škola nemohla se stěžovatelkou projednat záležitost týkající se nošení pokrývky hlavy ve škole, neboť k tomu stěžovatelka nejen svým rozhodnutím odejít první vyučovací den ze školy nedala možnost škole o nošení šátku jednat, ale ani nepožádala, že by šátek během vyučování chtěla ve škole nosit.

Podle mého názoru nedošlo k naplnění ustanovení antidiskriminačního zákona v tom směru, že by byla stěžovatelka diskriminována z důvodů náboženského vyznání či víry tak, jak to vyplývá z ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).

V průvodním dopisu VOP je uvedeno, cituji: „Co se týče dalších kroků, závisí plně na stěžovatelce, zda se rozhodne s antidiskriminační žalobou na soud“.

Ke zjištění objektivní pravdy v daném případě by, podle mého názoru, mohlo skutečně přispět soudní projednání věci.

Bylo by možné výpověď stěžovatelky konfrontovat s výpověďmi vedení školy a s dalšími zjištěnými důkazy a je možné, že by se během soudního řízení podařilo objasnit, co skutečně stěžovatelku vedlo k jejímu jednání. Především, proč nepředložila doklad o povolení pobytu na území ČR, když ho údajně nosí stále u sebe, proč při jednání s vedením školy nesdělila, že jí muslimské náboženství, resp. víra přikazují nosit muslimský šátek zvaný „hidžáb“ neustále na hlavě, že se nemůže zúčastňovat tělesné výchovy atd..

Teprve po té by bylo možné dojít ke spolehlivému závěru, zda vůbec došlo k nějaké diskriminaci nebo se jednalo pouze o určité nedorozumění anebo měla stěžovatelka jiný zájem, například získat postavení „diskriminované osoby“ v České republice.

V Praze dne 24. srpna 2014

Z p r a c o v a l :

JUDr. Karel H e j n ý